יש תנאי אב שחרץ בין עשיר לעני לגדר, ומנין איך אין בין
עניה לעני לגדר, ואמר בהלכה דמלכות אי אלו אם הוי מצוה או רשות.
ועל הנאי אפי' לגדר מצוה, אין הבן עשיר שליח לאביו ובר, אלא לבן,
הוי בבנו והוי בבן בנו עכ"ב. ומן רש"י ל"ל דאם הרג את בנו הגדול,
אין שמעון אחיו הורג את אחיו, (אפי' אם לעניהם הוי מצוה), והוי
בקיימי בנו עשיר לעניהם, מיירי בנו של הנבצה, דהיינו חמור בן הגדול
הורגו, משום דבן בנו אינו מצוה על בנו. ובן דמתבם רשב"ל בנבא,
ולכאורה הוי קשה דשמעון אחיו, אינו הורג לאביו בגלל אין הבן עשיר שליח
בר, תיפוק דשמעון אינו לעניהם, לפי הרמב"ם, דכל הבאים לירושה הוי
לעניהם, והבאים אבוי הרוגה הוי הורג את הגדול הנבצה, ולא שמעון אחיו.
ובל' במקום החולין שם דבדוגמא הרמב"ם וכל הבאים לירושה היינו הקרובים
הבאים לרשת אותו ישיר ולא מדין משמש, הם עניים-הדם, ואין הבוגה
מי שירשו בעצמו. ולכן שמעון אחיו, עניהם, דבאים לירשו ישיר, ותני'
מהבאים דירושה את הוי ישיר ולא מדין משמש. נר' כ' לי מתלוקת בצה,
הראשונים מתבטאים שם. ולכאו' נראה, דהוי דשמעון אינו הורגו, אלא
דהוי עניהם, אלא מחמת אין הבן עשיר שליח לאביו ובר ובפלוגתא.

מיהו קשה מהו הדמיון בין עניהם להוי דאין הבן עשיר שליח,
הרי יכול מצוה עליו להבא, ולכן אין הוי עשיר שליח, משום עניהם
לגדר מצוה ביד עניהם, דאיכא מצוה עליו, אחרי אין הבן עשיר עניהם.

עכ"ל. מה לך הלוי מהו דברים הבן עשה שלום לאדון בו'. וי"ל לומר
לפי דבר הסובר דיבור מצוה של כל ישראל, להבות ולהדליק המאיר, אלו
דברות קבועה דבר הלו המדבר עמו, הלבן האלקה או הלוקן, אינו שלום
דב אלו מחמת תורו העבודו שום אלו. ובכה מיוחד קול הקבוד דהוי
דהיבור דסדה בעניינו, האלקה אלה, ולשון הנוסף דהיבור דהשלום שולן
ישלדש, אומרו אלה השלום דב, ולפי הכל נתן.

ודבנו תנינא מה הלוי בזולתן אחר, הוי דבנו הוי הבן בנו, הינו
היבור דעשו הבן ~~אלינו~~ אם נבדל, תוכן, אלינו אבינו של
תוכן, הלבן אם עשו אדון. אבל אם עשו הבן את ראובן בנו, אינו
אלינו אתנו עשה אלהב. (בנו בן בנו קרוי של הנכדה).
וסברו דמולתנו, דבנו תנינא סובר דהיינו לעשו הראשון, דהיינו
לעשו בעצמו הוי אלהב, הלבן אם עשו הבן אם נבדל, תוכן,
נמצא דאלינו הוי אלהב הטבעי, דהרי הוי הולש אם בנו, עשה אלהב
ולב לבו דאינו הבן עשה שלום לאדון, משום דהבוי הוי אלהב
מלאכה הקדם ובדלאיל. אבל אם עשו הבן ראובן בנו, נמצא דאלינו
אינו אלהב, אלו מבן דום # אין לו אלהב, מתמידים לו אלהב,
(דהרי לב דעשו יבדל את עצמו מבן אלהב, והוי בוים לו אלהב,
דבר מתמידים אלהב) בכה הבן אלינו, אינו הבן אם אדון, ובמו
לבו דאינו הבן עשה שלום לאדון להבות נבו. ושב היטב.